

павъ, но и по-уменъ нѣма. Тѣй разбирамъ живота. По-уменъ отъ това — да изпълнишъ волята Божия — то значи, да не се подкупвашъ отъ нищо, и да знаешъ да плачешъ. То е да любишъ и съ своята любовъ да изчистишъ не хремата, а сълзитѣ, истинскитѣ сълзи. Азъ тѣхъ ги събирамъ: въ България азъ нося едно шишенце и търся такива сълзи за споменъ, а не отъ хрема. Въ свѣта хремави сълзи има, колкото искате. Азъ ще ви приведа сега единъ примѣръ. Въ България единъ адвокатъ защищавалъ единъ свой клиентъ, който билъ открадналъ 25 л., и казва: „Моятъ довѣрителъ не е виновенъ, защото, ако той искаше да открадне, на същото мѣсто дѣто бѣха 25 лв., имаше 10,000 лв. на масата. То е една случайность“. Сждията забѣлѣзва, че на обвиняемия текатъ четири реда сълзи, помислилъ, че се разкайва, и го питалъ: „Защо плачешъ?“ — Плача, защото нѣ видѣхъ 10-тѣ хиляди лева“.

И тѣй, плачътъ е нѣщо свещено, който по-казва началото на единъ новъ животъ. И тогава нѣма да казваме: „Махни се ти“. Врѣме е вече за васъ всички да станете братя, и сестри, и майка на Христа. И въ жилитѣ ни, въ сърцата ни, въ умоветѣ и духоветѣ ни да тече тая Божествена кръвъ, отъ горѣ до долу — неговото живо слово. И тогава въ васъ ще има единъ непрѣодолимъ стремежъ въ всичкото ви битие да вършите волята Божия. И всички ще я вършимъ и правилно ще разрешаваме тази велика загадка на живота: какво нѣщо е животътъ и защо е той?

И тѣй, „блажени, които плачатъ“, казва Христосъ: Разбрахте ли сега защо, казва Христосъ: „Блажени, които плачатъ“?

Това е дълбокиятъ, окултенъ смисълъ на тази велика истина, която е скрита въ това дълбоко учение на Христа.

(Бесѣда, държана на 16. ноемврий 1921 г. въ София).